

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/9/2018
Identifikačné číslo spisu:	9018200112
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9018200112.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2018 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného J. U. pre zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad, ods. 2 číslo 1 a ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach a iné, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. októbra 2018, sp. zn. 3Ntc/9/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Tr. por. odvolanie odsúdeného J. U. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 2.októbra 2018, sp. zn. 3Ntc/9/2018, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznal vo vzťahu k osobe odsúdeného J. U.

v bode I. rozsudok Krajského súdu Eisenstadt z 1. decembra 2016, sp. zn. 8Hv 84/16a, právoplatný 1. decembra 2016, ktorým bol občan Slovenskej republiky J. U., nar. XX. G. XXXX v U., trvale bytom T. XXXX/XX, U. - R., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, uznaný za vinného v bode A) I) 1), B) a C) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad, ods. 2 číslo 1 a ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach; v bode A) I) 2) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 šiesty prípad, ods. 2 číslo 1 a ods. 4 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach; v bode A) I) 3) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad, ods. 2 číslo 1 a ods. 4 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach; v bode A) II) z prečinov nedovoleného zaobchádzania s omamnými látkami podľa § 27 ods. 1 číslo 1, prvý a druhý prípad a ods. 2 rakúskeho Zákona o omamných látkach na tom skutkovom základe, že

J. U. je vinný, od 1. februára 2015 do 28 februára 2016 (okrem času, počas ktorého bol vo vyšetrovacej väzbe, čiže medzi 7. májom 2015 a 28. septembrom 2015)

A) v rozpore s predpismi omamnú látku, konkrétne látku Pico alias Pervitín, alias Chystal Meth, ktorá obsahovala metamfetamín, a z časti aj iné omamné látky

I) ktorých množstvo dvadsaťpäťnásobne prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach) za účelom zárobku, pričom už raz bol odsúdený za čin podľa § 28a ods. 1 rakúskeho Zákona o omamných látkach, konkrétne pod číslom 82 Hv 96/15k Krajiným súdom pre trestné veci Viedeň dňa 28. septembra 2015,

1) v Kittsee a v Hainburgu vyviezol zo Slovenska a doviezol do Rakúska, a to spoločne s osobami menom J. T., N. W., D. O., a taktiež s neznámymi spolupáchateľmi a aj sám, konkrétne sa jednalo celkovo o 296 gramov omamnej látky, ktorá obsahovala minimálne 177 gramov čistého metamfetamínu a to tak, že omamnú látku vo viacerých (početných) útokoch osobným motorovým vozidlom a vlakom transportovali do Rakúska;

2) vo Viedni, v Bratislave, v Kittsee a v Hainburgu zadovážil iným, a to tak, že dolu uvedeným osobám sprostredkoval omamnú látku, konkrétne

a) dňa 28. februára 2016 a niekoľko dní predtým osobe menom F. E. celkovo 70,6 látky Pico, ktorá obsahovala celkovo 56,7 gramov metamfetamínu a to tak, že predaj telefonicky dohodovoril so samostatne stíhanou osobou menom X. S.;

b) od decembra 2015 až do januára 2016 osobe menom Z. S. celkovo 70 gramov, ktoré obsahovali minimálne 42 gramov čistého metamfetamínu a to tak, že predaj tohto množstva osobe menom Z. S. sprostredkoval cez osoby menom R. Y. a H. Y.;

c) medzi októbrom a decembrom 2015 osobe menom J. T. a osobe menom K. T. celkovo 454 gramov látky Pico, ktorá obsahovala celkovo 272 gramov metamfetamínu a to tak, že im sprostredkoval odberateľov (okrem iného osoby menom L., E., S.) a pri obchode s drogami fungoval ako tlmočník;

3) vo Viedni, v Kittsee, v Hainburgu a v Bratislave v početných útokoch prenechal iným, a to osobe menom N. W. (38 gramov), osobe menom J. Y. (16 gramov) a početným ďalším z časti stále neznámym odberateľom (okrem iného osobám menom J. I., M. X., X. U., neznámej odberateľke menom „U.“, neznámemu odberateľovi menom J. T., neznámej odberateľke menom „D.“, osobe menom J. H., neznámemu odberateľovi menom „G.“, osobe menom N. U., ale aj ďalším neznámym odberateľom, a to hlavne prostitútkam), konkrétne sa jednalo o celkovo približne 562 gramov látky Pico, ktorá obsahovala minimálne 337 gramov metamfetamínu, pričom tak spravil prevažne so ziskom;

II) vo Viedni, v Kittsee a na iných miestach v početných útokoch získal a vlastnil výlučne pre osobnú potrebu, a to v malých množstvách (z časti omamnú látku získal ako odplatu za svoju sprostredkovateľskú činnosť);

B) vo Viedni, v Kittsee a v Hainburgu činmi, ktoré sú uvedené pod bodom A) I) 2) a) prispel k činnosti osôb menom R. W. a X. S., ktorá spočíva v tom, že omamnú látku v množstve, ktoré prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach), konkrétne celkovo 100 gramov látky Pico, ktorá obsahovala minimálne 80 gramov čistého metamfetamínu, vyviezli z Maďarska a cez Slovensko doviezli do Rakúska;

C) v novembri 2015 vo Viedni prispel k činnosti osoby menom J. T., ktorá spočívala v tom, že omamnú látku v množstve, ktoré prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach), konkrétne celkovo viac ako 90,6 gramov látky Pico, ktorá obsahovala minimálne 72,4 gramov čistého metamfetamínu a 103 gramov látky Pico, ktorá obsahovala 61,8 gramov čistého metamfetamínu, vyviezol zo Slovenska a doviezol do Rakúska, a to tak, že osobu menom Z. J., ktorá za túto činnosť bola zbavená viny, najal ako šoféra, pričom vedel o úmysloch osoby menom J. T.;

D) od októbra 2015 až do konca decembra 2015 vo Viedni prispel k činnosti osoby menom K. T., ktorá spočívala v tom, že celkovo 180 gramov látky Pico, ktorá obsahovala minimálne 108 gramov čistého metamfetamínu, vyviezol zo Slovenska a doviezol do Rakúska a to tak, že mu sprostredkoval kupcov menov L. a E., ako aj N., respektíve mu prisľúbil odber 50 gramov danej látky,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého ho krajský súd zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, a

v bode II. rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 28. septembra 2015, sp. zn. 82 Hv 96/15k, právoplatný 28. septembra 2015, ktorým bol občan Slovenskej republiky J. U., nar. XX. G. XXXX v U., trvale bytom T. XXXX/XX, U. - R., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, uznaný za vinného z prečinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1, ods. 3 prvý prípad rakúskeho Zákona o omamných látkach na tom skutkovom základe, že

J. U. je vinný, vo Viedni v rozpore s predpismi omamnú látku v množstve, ktoré prekročilo hraničnú hodnotu, konkrétne látku „Crystal Meth“ s obsahom minimálne 10% čistého metamfetamínu, prostredníctvom predaja so ziskom prenechal iným, pričom bol navyknutý na omamné látky a čin spáchal prevažne preto, aby pre svoju vlastnú potrebu získal omamnú látku alebo prostriedky na jej získanie, konkrétne

1) v čase od začiatku januára 2015 do 7. mája 2015 neznámym odberateľom prenechal minimálne 252 gramov,

2) od začiatku marca 2015 až do 10. apríla 2015 osobe menom N. W. prenechal minimálne 15 gramov,

za čo mu bol uložený, s poukazom na rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, sp. zn. 8 Hv 84/16a z 1. decembra 2016, právoplatný 1. decembra 2016, trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho krajský súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia,

s tým, že predmetné rozhodnutia sa vykonajú na území Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený J. U.. Podané odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k porušeniu jeho ústavného práva na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti, pretože predmetná vec nebola prvostupňovým súdom verejne prejednaná, za prítomnosti odsúdeného, v súlade s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čím by bolo porušené jeho právo vyjadriť sa pred samotným rozhodnutím ku všetkým vykonaným dôkazom. Senát krajského súdu totiž predmetnú vec prejednal a rozhodol na neverejnom zasadnutí, bez vyžiadania si prítomnosti odsúdeného. Takýto postup krajského súdu podľa odsúdeného nie je v súlade s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Rovnako tak senát krajského súdu nepostupoval ani v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v zmysle ktorého má odsúdený právo na verejné prejednanie veci za jeho prítomnosti s možnosťou vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, čím sa zabezpečí spravodlivé a nestranné prejednanie a rozhodnutie súdu v jeho veci. Odsúdený v tejto súvislosti upozornil na to, že počas celého konania mu nebolo umožnené vyjadriť sa k právnym a skutkovým okolnostiam prípadu, ani sa s nimi riadne oboznámiť.

V ďalšej časti podaného odvolania odsúdený uviedol, že 20. apríla 2018 s ním bola v justičnom zariadení Wien - Simmering, Rakúska republika, spísaná rakúskymi orgánmi zápisnica, v ktorej vopred vyjadril svoj nesúhlas s prípadným výkonom rozhodnutia na území Slovenskej republiky s odôvodnením, že v Rakúsku má vybudované najdôležitejšie osobné, sociálne a rodinné väzby, pretože jeho mama aj jeho snúbenica žijú a pracujú v Rakúsku. V tejto súvislosti poukázal na § 13 ods. 1 druhú vetu zákona č. 549/2011 Z.z., v zmysle ktorého súd pri rozhodovaní zohľadní najmä vhodnosť a účelnosť takého postupu, pokiaľ ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo zaistenie úspešnosti jeho liečby s prihliadnutím na preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby odsúdeného na území Slovenskej republiky, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu

trestu na území Slovenskej republiky. Z uvedeného podľa odsúdeného vyplýva obligatórna povinnosť konajúceho súdu zistiť a následne zohľadniť uvedené osobitné okolnosti každého prípadu, ktoré bol aj v predmetnej veci konajúci súd povinný riadne prešetriť, preskúmať, zaoberať sa nimi a riadne ich vyhodnotiť, s čím podľa odsúdeného priamo súvisí zabezpečenie jeho procesného práva vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a okolnostiam prípadu, čo mu však prvostupňovým súdom nebolo umožnené. V tejto súvislosti odsúdený uviedol, že o celom konaní sa dozvedel až po doručení rozsudku krajského súdu, čo považuje, s poukazom na § 13 ods. 1 druhá veta zákona č. 549/2011 Z.z., za neprípustné. Odsúdený poukázal taktiež na skutočnosť, že v Rakúsku nastúpil na individuálnu psychoterapeutickú liečbu vykonávanú v štrnásťdenných intervaloch s rakúskym psychoterapeutom zo združenia Dialog, ktoré potvrdenie predložil ako prílohu podaného odvolania. Podľa odsúdeného bol krajský súd povinný na túto skutočnosť prihliadnuť, pretože v slovenských ústavoch na výkon trestu odňatia slobody táto možnosť psychoterapeutickej liečby nie je.

Na základe uvedených skutočností odsúdený navrhol, aby odvolací súd zohľadnil opodstatnenosť ním uvedených dôvodov vznesených s poukazom na § 13 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. a rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. októbra 2018, sp. zn. 3Ntc/9/2018, zrušil, prípadne aby napadnutý rozsudok zrušil a celú vec Krajskému súdu v Bratislave vrátil na nov prejednanie pre jeho nezákonnosť a nepreskúmateľnosť.

Odvolanie odsúdeného bolo 3. decembra 2018 zaslané na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorý sa k nemu do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe odvolania odsúdeného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného J. U. nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Krajského súdu Eisenstadt z 1. decembra 2016, sp. zn. 8 Hv 84/16a a rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 28. septembra 2015, sp. zn. 82 Hv 96/15k postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkonu rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii. Krajský súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. So závermi súdu prvého stupňa sa odvolací súd plne stotožňuje.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Bratislave, po písomnom vyjadrení prokurátora v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.. Pokiaľ odsúdený v podanom odvolaní namietal, že krajský súd nepostupoval v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z., k tomu je potrebné uviesť, že v zmysle tohto ustanovenia postupuje súd len vtedy, ak rozhoduje o žiadosti príslušného orgánu členského štátu o udelenie súhlasu s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon do Slovenskej republiky podľa § 4 ods. 1 písm. c) tohto zákona, teda v prípade, že odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu. O tento prípad však v predmetnej veci nejde, pretože odsúdenému bol uložený zákaz pobytu časovo obmedzený na 10 rokov na základe rozhodnutia

Spolkového cudzineckého a azylového úradu z 13. januára 2017 (ktorú skutočnosť justičný orgán štátu pôvodu uviedol na str. 5 oboch osvedčení, čl. 4 a 14 spisu), čo znamená, že v predmetnej veci ide o prípad podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z.z. Z tohto dôvodu súd nepostupoval v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. a ani neskúmal, či odsúdený má na území Slovenskej republiky preukázateľné osobné, sociálne alebo pracovné väzby [týmto by sa zaoberal, ak by išlo o prípad podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z.z.].

Napokon, pokiaľ odsúdený v podanom odvolaní namieta porušenie zásady verejného prerokovania veci v jeho prítomnosti a možnosti vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok. Podľa § 302 ods. 1 Tr. por. neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa. Podľa § 302 ods. 2 prvá veta Tr. por. iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené; pri rozhodovaní o väzbe má právo zúčastniť sa na neverejnom zasadnutí aj prokurátor, obvinený a jeho obhajca; pri rozhodovaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe môže predseda senátu účast' týmto osobám umožniť.

Z vyššie citovaných ustanovení je zjavné, že zákon č. 549/2011 Z.z. stanovuje pri rozhodovaní o uznaní a výkone rozhodnutia formu neverejného zasadnutia, na ktorom sa zúčastňujú len členovia senátu a zapisovateľ, čo s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky znamená, že pri rozhodovaní o uznaní a výkone nie je možné vykonávať verejné zasadnutie a rovnako tak nie je možné povoliť na neverejnom zasadnutí účast' odsúdeného. Odsúdený však mal možnosť sa v predmetnej veci vyjadriť, a to (ako to napokon aj sám uviedol v podanom odvolaní) 20. apríla 2018, kedy s ním bola v Justičnom zariadení Wien-Simmering spísaná zápisnica, do ktorej uviedol, že nesúhlasí so zaslaním osvedčenia a rozsudku na účely jeho uznania a výkonu, pretože najdôležitejšie osobné/sociálne/rodinné vzťahy má v Rakúsku (zápisnica na čl. 28 spisu, vyjadrenie odsúdeného uviedol aj justičný orgán štátu pôvodu v osvedčeniach, čl. 13 a 17 spisu).

Záverom je potrebné dodať, že neobstoí ani námietka odsúdeného o tom, že v slovenských ústavoch na výkon trestu odňatia slobody nebude mať možnosť individuálnej psychoterapeutickej liečby tak ako v Rakúsku. V zmysle § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z.z. má uložená trestná sankcia v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii. „V čo najväčšej miere“ znamená, že uložená trestná sankcia sa má čo najviac približovať pôvodne uloženej trestnej sankcii, neznamená to však, že musí byť bezvýhradne totožná (vrátane podmienok v rámci jednotlivých ústavov na výkon trestu odňatia slobody). V predmetnej veci krajský súd správne vyhodnotil, že nakoľko predložené rozsudky neobsahujú výrok o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s konkrétnym stupňom strázenia, s poukazom na rozsudok najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Úrto 5/2013, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122, ročník 2014 (v zmysle ktorého „výrok rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v rámci rozhodovania o uznaní a výkone rozhodnutia cudzieho štátu, ktorý zaraďuje odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, je uplatnením diferenciačného princípu zaradenia odsúdeného na výkon tohto trestu na pomery výkonu trestu v Slovenskej republike a nie je prejavom nezlučiteľnosti rozhodnutia cudzieho štátu s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu, súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia však podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia, uvedených v § 17 zák. č. 549/2011 Z.z., o uznaní o výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie odsúdeného, ale aby aj v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii.“), bude pôvodne uloženej trestnej sankcii v najväčšej miere zodpovedať práve zaradenie odsúdeného J. U. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.